

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5397/2025
23.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана“ Лесковац, кога заступа пуномоћник Дејан Тренчић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1746/24 од 05.12.2024. године, у седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1746/24 од 05.12.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1746/24 од 05.12.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 5978/2023 од 04.03.2024. године, ставом првим изреке, одржано је на снази у целости решење о извршењу јавног извршитеља Ненада Гвозденовића И.Ивк бр. 194/23 од 07.03.2023. године, којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, у висини и од датума доспећа који су ближе одређени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 66.887,48 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1746/24 од 05.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Наиме, предмет тражене правне заштите је исплата дуга за пружене комуналне услуге туженој као кориснику по испостављеним месечним рачуна за период јануар – децембар 2022. године. Побијаном правноснажном пресудом је усвојен тужбени захтев јер је утврђено да тужена није измиривла своје обавезе, применом члана 262. став 1. и 295. став 1. Закона о облигационим односима, а ревидент није доставио уз ревизију другачије правноснажне судске одлуке донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу доказивања потребе уједначавања судске праксе. Такође, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе, нити разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана или новог тумачења права по питању доспелости затезне камате због кашњења у исплати главног дуга, односно периода за који тече камата као споредно потраживање, јер одлука о камати зависи од утврђеног чињеничног стања.

Наводи ревизије о учињеним битним повредама у поступку пред другостепеним судом нису разматрани јер нису разлог за дозвољеност посебне ревизије, која се може изјавити само из разлога погрешне примене материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужилац је као извршни поверилац поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради намирање новчаног потраживања насталог из пружених комуналних услуга. Овај иницијални акт је поднет 14.11.2023. године. Вредност предмета спора је 63.559,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**